

Dergi Bilkent
Sayı : 28
ISSN 1305-5178
Aralık 2017

Bilkent Üniversitesi Adına Sahibi
Prof. Dr. Kürşat Aydoğan

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü ve Editör
Prof. Dr. Orhan Aytür

Yayın Yönetmenleri
Levent Başara
Burak Tokcan

Kapak
Maria Brzozowska

Bilkent Üniversitesi
Rektörlük 06800
Bilkent, Ankara
Telefon : (312) 290 24 26
Faks : (312) 266 41 91
E-posta : dergi@bilkent.edu.tr
İnternet : www.bilkent.edu.tr
Yayıncı Sertifika No:27028

Tasarım ve Baskı
A4 Ofset Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. A.Ş.
Oto Sanayi Sitesi, Yeşilce Mah.
Donanma Sok. No: 16
34418 Kağıthane / İstanbul
Telefon : (212) 281 64 48 pbx
Faks : (212) 269 53 27
E-posta : info@a4ofset.com
İnternet : www.a4ofset.com
Sertifika No:12168

Bilkent Üniversitesi Yayın Birimi tarafından
hazırlanan Dergi Bilkent, yılda iki kez
yayınlanır. Üniversitenin mezun kimlik
kartı sahiplerine ücretsiz gönderilir.

İçindekiler

2 üniversiteden haberler

8 portre

Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi
Doç. Dr. Ece Göztepe

12 bir başarı öyküsü

Deloitte Türkiye Yönetim Kurulu Başkanı
İşletme Fakültesi Mezunu
Ahmet Güneş Söğütlüoğlu

16 bilim ve itfaiye

Endüstri Mühendisliği Bölümü Mezunu
Dr. Ayten Türkcan Upasani

20 şarap kültürü

Amerikan Kültürü ve Edebiyatı Bölümü Mezunu
Çağlar Göncüler

24 bilkent'ten sonra

26 mezunlardan haberler

34 sınıf haberleri

36 bilkent senfoni'den haberler

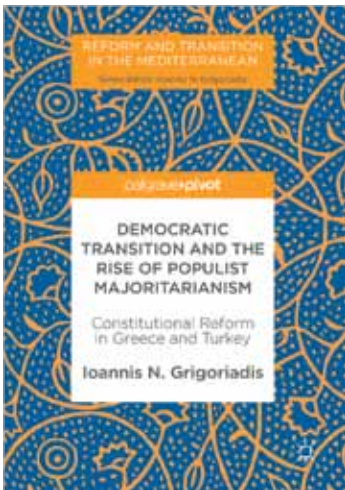
Hocamıza TÜBİTAK Bilim Ödülü

Elektrik-Elektronik Mühendisliği ve Fizik Bölümleri öğretim üyesi Doç. Dr. F. Ömer İlday, TÜBİTAK Bilim Ödülü'nü Temel Bilimler dalında kazandı. Dr. İlday, optik alanında karmaşık lazer malzeme etkileşimlerine yönelik bilimsel çalışmalarıyla bu ödüle değer görüldü.

Erdal Arıkan'a IEEE Madalyası

Prof. Dr. Erdal Arıkan (Elektrik ve Elektronik Mühendisliği Bölümü), **The Institute of Electrical and Electronics Engineers (IEEE)** tarafından Richard W. Hamming Madalyası ile ödüllendirildi. Dr. Arıkan'ın enformasyon ve haberleşme kuramı, kutupsal kodların keşfi ve kutupsallaştırma tekniklerine sağladığı katkılar sonucunda değer görüldüğü bu madalya, mühendislik kuram ve uygulamalarının ilerlemesi için dünya çapında çalışmalarda bulunan IEEE'nin en önemli ödülleri arasında gösteriliyor. Dr. Arıkan'ın söz konusu çalışmalarında geliştirdiği algoritmaların 5G teknolojisiyle uyumlu cep telefonlarında kullanılması öngörülüyor.

Bir Kürsü, Bir Kitap

Doç. Dr. Ioannis N. Grigoriadis (Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü), Avrupa Komisyonu tarafından Jean Monnet kürsüsü ile ödüllendirildi. Uzmanlık alanı Avrupa Birliği olan akademisyenlerin araştırmalarına kaynak yaratmak amacıyla sürdürülen bu sistem içerisinde dünyanın çeşitli üniversitelerinde Avrupa çalışmaları dersleri ve seminerleri verecek olan Dr. Grigoriadis'in bir kitabı da yayımlandı. Dr. Grigoriadis, **Palgrave MacMillan**'dan çıkan **Democratic Transition and the Rise of Populist Majoritarianism: Constitutional Reform in Greece and Turkey** başlıklı yapıtında Türkiye ve Yunanistan'daki anayasa çalışmalarını demokratik geçiş ve çoğulculuk pencerelerinden değerlendiriyor.

Selim Hanay'a ERC Desteği

Yrd. Doç. Dr. Selim Hanay (Makine Mühendisliği Bölümü), Avrupa Araştırma Konseyi (**European Research Council - ERC**) tarafından araştırma desteği ile ödüllendirildi. Dr. Hanay, Elektromanyetik Rezonans Mikroskop: Hücreleri Elektronik Görüntüleme başlıklı projesi için başlangıç (**starting**) desteği kazandı. Dr. Hanay ve araştırma grubu, bu projede hastalıklı hücreleri algılamak ve erken teşhiste kullanılmak üzere taşınabilir, düşük maliyetli ve hızlı bir elektronik aygıt geliştirecek. Avrupa'da yürütülen bilimsel araştırmaların ilerlemesine kaynak sağlamak amacıyla 2007'de Avrupa Birliği'nin kurduğu ERC, bugüne dek toplam 7 öğretim üyemize araştırma desteği verdi.

Kültür ve Medya

İletişim ve Tasarım Bölümü öğretim üyelerinden Yrd. Doç. Dr. Colleen Kennedy-Karpat, **Adaptation, Awards Culture, and the Value of Prestige** başlıklı kitabın editörlüğünü üstlendi. Dr. Kennedy-Karpat, Yrd. Doç. Dr. Eric Sandberg (City University of Hong Kong) ile birlikte **Palgrave Macmillan**'dan çıkardıkları bu eserde kültürel saygınlık biçimlerinin görsel medya aracılığıyla uyum süreçlerine nasıl yansıtıldığına ilişkin araştırmaları bir araya getiriyor.

Engin Umut Akkaya'ya Ödüller

Prof. Dr. Engin Umut Akkaya (Kimya Bölümü), fotodinamik kanser tedavisinde sınırlayıcı faktörlerin aşılmasını sağlayan bilimsel çalışmalarıyla Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı (TÜSEB) Aziz Sancar Bilim Ödülü ve Türk Eczacıları Birliği (TEB) Eczacılık Akademisi Bilim Ödülü'ne değer görüldü. TEB tarafından 12 yıldır düzenlenen ödülü kazanan ilk kimyacı olarak öne çıkan Dr. Akkaya, TÜSEB'in 2017'de ilk kez verdiği bilim ödüllerinde de en yüksek payeyi aldı.

Sahneden...

Tiyatro Bölümü öğretim elemanlarından Zeynep Ekin Öner, Baykal Saran Yılın Tiyatro Sanatçısı Ödülü'nü kazandı. Öner, 11. kez düzenlenen bu ödüle Fransız yazar Roland Topol'un (1938-1997) "Joko'nun Düğünü" oyunundaki rolüyle değer görüldü.

Ece Göztepe'den Karşılaştırmalı Bir Eser

Hukuk Fakültesi öğretim üyelerinden Doç. Dr. Ece Göztepe'nin dördüncü kitabı "İnsan Haklarının Korunmasında Geçici Tedbir" raflardaki yerini aldı. Bu çalışmada, özellikle hak ve özgürlüklerin korunmasına yönelik davaların olumlu sonuçlanması durumunda kararın etkisiz kalmaması için önemli bir araç olan geçici tedbir kurumunu inceleyen Dr. Göztepe, konuyu Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, Almanya ve Türk Anayasa Mahkemesi'nin içtihatları ışığında karşılaştırmalı olarak değerlendiriyor.

Öğrencilerimizden Yenilikçi Proje

Barış Çalışkan (İktisat-II), Zeynep Topçu (İktisat-II), Rıdvan Yeşiloğlu (Elektrik ve Elektronik Mühendisliği-II), Bahadır Durmaz (Bilgisayar Mühendisliği-III) ve Berire Gündüz (Bilgisayar Mühendisliği-IV), geliştirdikleri çevrimiçi platformla Startup İstanbul'a katıldılar. Süpermarketlerden alışveriş yapmayı kolaylaştıran bir internet sitesi ve mobil uygulamayı hayata geçiren öğrenciler, 20.000 başvuru arasından ilk 100'e kalarak yatırımcılarla girişimcileri buluşturan bu etkinliğe katılmaya hak kazanmışlardı. T.C. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile Avrupa Birliği'nce desteklenen Ankara Girişim projesinde de ilk 100'e girmeyi başaran genç girişimciler, başkentteki firmalardan dört işbirliği teklifi aldılar.

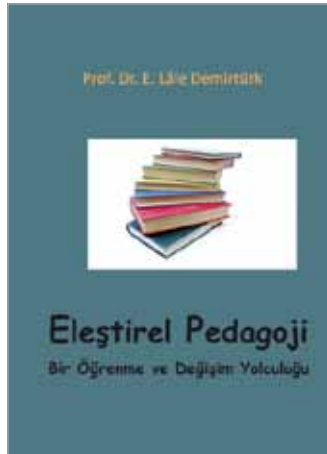
Üniversitemizin Acı Kaybı

Türkiye'nin internet teknolojileriyle tanışmasında büyük katkıları bulunan değerli hocamız Doç. Dr. Mustafa Akgül, 13 Aralık'ta vefat etti. 1987'den bu yana Bilgisayar Teknolojisi ve Bilişim Sistemleri ve Endüstri Mühendisliği bölümlerinde birçok öğrenci yetiştirmiş olan hocamızın sevenlerine ve Bilkent camiasına başsağlığı dileriz.

Özgür Şahin'e İki Ödül

Yrd. Doç. Dr. Özgür Şahin (Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü), kanser biyolojisi alanındaki bilimsel çalışmalarıyla iki ödüle değer görüldü. Dr. Nejat F. Eczacıbaşı Tıp Teşvik Ödülü ve Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Aziz Sancar Teşvik Ödülü'nü kazanan Dr. Şahin'in temel araştırma konularını meme kanserinde ilaç direnç ve metastaz mekanizmalarını anlama ve kliniğe uygulanabilir yeni tedavi yöntemleri geliştirme başlıkları oluşturuyor.

Eleştirel Pedagoji Üzerine

Amerikan Kültürü ve Edebiyatı Bölümü öğretim üyelerinden Prof. Dr. E. Lâle Demirtürk'ün yeni kitabı "Eleştirel Pedagoji: Bir Öğrenme ve Değişim Yolculuğu" okurla buluştu. Eserinde eleştirel pedagojiyi bir öğretim yaklaşımı olarak ele alan ve ABD'de bu alanda üretilen genel kuramları özetleyen Dr. Demirtürk, Türk eğitim sistemindeki pedagoji algısına ve verdiği dersler arasında yer alan Amerikalı zenci yazarların romanlarına da değiniyor.

Seyirciler Onu Seçti

İletişim ve Tasarım Bölümü 3. sınıf öğrencisi Yiğit Karaca, yönettiği “Heimatlos” adlı filmle TRT Çocuk Kısa Film Yarışması’nda Seyirci Ödülü’nü kazandı. Türkiye’ye sığınan Suriyeli ailelerin çocuklarını konu alan filmin yapım ekibinde aynı bölümün öğrencileri İpek Naz Çınar, İdil Ergüç ve Su Müge Şahin de vardı.

Sağlık ve Farkındalık

Endüstri Mühendisliği Bölümü son sınıf öğrencileri Yalçın Arslan ve Yağmur Ezgi Çavuş, Sanofi Türkiye ile Türkiye Diyabet Vakfı’nın düzenlediği Sen Bul Diyabet Kolaylaşsın Yarışması’ndan ödülle döndü. “Tip 2 Diyabet Risk Testi” başlıklı çalışmalarına Kurumsal Sosyal Sorumluluk kategorisinde birincilik ödülünü kazanan öğrenciler, projelerinde söz konusu testin yaygınlaşması aracılığıyla toplumdaki diyabet farkındalığının artmasını hedefliyor. Türkiye’nin çeşitli üniversitelerinden öğrencilerin 152 projeye başvurduğu yarışma bu yıl dördüncü kez gerçekleştirildi.

Barbaros Çetin’in Başarısı

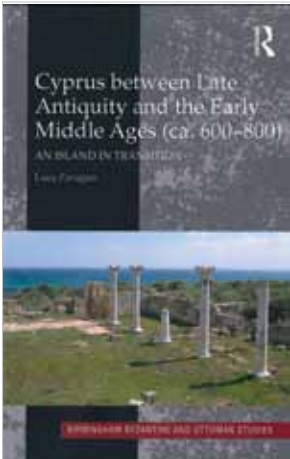

Makine Mühendisliği Bölümü öğretim üyelerinden Yrd. Doç. Dr. Barbaros Çetin, ODTÜ Prof. Dr. Mustafa N. Parlar Vakfı’nın Araştırma Teşvik Ödülü’ne değer görüldü. Bu ödül, çalışmalarıyla bilimin ilerlemesine katkı sağlayan 40 yaş altı bilim insanlarına veriliyor. Araştırmalarını biyomedikal uygulamalara yönelik olarak minyatür laboratuvar cihazlarında elektrokinetik taşınım ve parçacık manipülasyonu üzerinde sürdüren Dr. Çetin, uzay, havacılık ve savunma sanayi uygulamaları çerçevesinde ise oluklu ısı borularının modellenmesi ve deneysel karakterizasyonu içerikli bilimsel çalışmalar yapıyor.

Bir Spor Haberi

Bilkent Üniversitesi öğrencileri Zeynep Kantav (İşletme) ve Yağmur Tunç (İletişim ve Tasarım), Hacettepe Üniversitesi’nin düzenlediği okçuluk yarışmasında birinci ve ikinci sıraları aldılar. Üniversitenin 50. kuruluş yılı etkinlikleri kapsamında düzenlenen yarışmaya sekiz üniversiteden sporcular katıldı.

Luca Zavagno’dan Yeni Bir Eser

Tarih Bölümü öğretim üyelerinden Yrd. Doç. Dr. Luca Zavagno, *Cyprus between Late Antiquity and the Early Middle Ages (ca. 600-800): An Island in Transition* başlıklı bir kitap kaleme aldı. Dr. Zavagno, Routledge tarafından yayımlanan yapıtında, Kıbrıs’ın Bizans İmparatorluğu’ndaki siyasi, sosyal ve demografik konumunu Geç Antikite’den Erken Orta Çağ’a geçiş aralığında inceliyor.

Bilkent Üniversitesi, İngiltere merkezli eğitim danışmanlığı firması **Quacquarelli Symmonds**'ın (QS) dünya üniversitelerini mezun istihdam oranına göre değerlendirdiği sıralamada 251-300 aralığında yer aldı. Bilkent, listedeki Türk üniversiteleri arasında birinci sırayı elde etti. Yine QS tarafından yayımlanan ve dünyanın 50 yaşını aşmamış en iyi 150 genç üniversitesini değerlendiren sıralamada 51-60 aralığında bulunan Bilkent, listedeki en iyi dereceye sahip iki Türk üniversitesinden biri oldu.

Öğretim Üyelerimize ve Mezunlarımıza TÜBA-GEBİP Ödülü

Hüseyin Can Aksoy

Bilge Baytekin

Barbaros Çetin

Ercüment Çiçek

Onur Çizmecioglu

Selim Hanay

Ferdi Karadaş

Yıldırım Yıldız

Yrd. Doç. Dr. Hüseyin Can Aksoy (Hukuk Fakültesi), Yrd. Doç. Dr. Bilge Baytekin (Kimya Bölümü), Yrd. Doç. Dr. Barbaros Çetin (Makine Mühendisliği Bölümü), Yrd. Doç. Dr. Ercüment Çiçek (Bilgisayar Mühendisliği Bölümü), Yrd. Doç. Dr. Onur Çizmecioglu (Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü), Yrd. Doç. Dr. Selim Hanay (Makine Mühendisliği Bölümü), Yrd. Doç. Dr. Ferdi Karadaş (Kimya Bölümü) ve Yrd. Doç. Dr. Yıldırım Yıldız (Makine Mühendisliği Bölümü), Türkiye Bilimler Akademisi Üstün Başarılı Genç Bilim İnsanlarını Ödüllendirme Programı (TÜBA-GEBİP) tarafından verilen ödüle değer görüldü. TÜBA, 2001 yılından beri yürüttüğü bu program çerçevesinde, mühendislik bilimleri, doğa bilimleri, sosyal bilimler ve sağlık bilimleri alanlarında çalışmalar yapan 400'ün üzerinde araştırmacıya fon ve bilimsel danışmanlık desteği sağladı.

Bu yıl TÜBA-GEBİP Ödülü alan ve akademik kariyerlerini farklı üniversitelerde sürdüren mezunlarımız ise şöyle sıralanıyor: Doç. Dr. Tuba Işinsu İsen Durmuş (Türk Edebiyatı 2002 yüksek lisans, 2007 doktora), Yrd. Doç. Dr. Alptekin Küpçü (Bilgisayar Mühendisliği 2004), Doç. Dr. Evren Mutlugün (Fizik 2007 yüksek lisans, 2012 doktora), Yrd. Doç. Dr. Yavuz Oktay (Moleküler Biyoloji ve Genetik 2001), Yrd. Doç. Dr. Gülistan Meşe Özçivici (Moleküler Biyoloji ve Genetik 2002), Doç. Dr. Hasan Şahin (Malzeme Bilimi ve Nanoteknoloji 2012, doktora), Yrd. Doç. Dr. Şerif Şentürk (Moleküler Biyoloji ve Genetik 2010, doktora), Doç. Dr. Mehmet Emre Taşgın (Fizik 2003 lisans, 2009 doktora).

Tuba Işinsu İsen Durmuş

Alptekin Küpçü

Evren Mutlugün

Yavuz Oktay

Gülistan Meşe Özçivici

Hasan Şahin

Şerif Şentürk

Mehmet Emre Taşgın

Genç Oyunculardan İki Oyun

Tiyatro Bölümü öğrencileri, güz yarıyılına iki oyunla kapattı. Genç oyuncular, Dario Fo'nun işçi sınıfı sorunlarına eğilen "Japon Kuklası" ve John Osborne'un 1950'ler İngiltere'sini yansıtan "Öfke" oyunlarında sahneye çıktı. Oyunları bölümün öğretim kadrosundan İlham Yazar ve Cem Emül yönetti.

Genç Bir Romancı

İşletme Fakültesi son sınıf öğrencilerinden Ali Damirzade, **Red Memories** adlı bir İngilizce roman yazdı. Memleketi Azerbaycan'da geçen kitabında ABD'li bir sanatçıyla tanıştıktan sonra hayatında yeni bir sayfa açan bir genci anlatan Damirzade'nin Rusça basılmış bir romanı daha var.

Tarih Yazdılar

Bilkent Üniversitesi öğrencilerinin 2016-2017 akademik yılında Türkiye Tarihi (HIST 200) dersi için hazırladığı projelerin ödül töreni 18 Ekim'de düzenlendi. Birincilik ödülüne "Kayaköy: Mübadelenin Gölgesinde Dostluk ve Barış Köyü", ikincilik ödülüne "Türk Askeri Havacılık Tarihinde Yiğit Bir Tayyareci: Muhsin Alpagot", üçüncülük ödülüne ise "Bir Cumhuriyet Diplomatının Hikâyesi: Bilinmeyen Yönleriyle Zeki Kuneralp" başlıklı çalışmalar değer görüldü. HIST 200, bütün Bilkent öğrencilerinin alması gereken bir proje dersidir. 2011'den beri uygulanan bu aktif öğrenme modelinde farklı bölümlerden öğrenciler takımlar kurarak Türkiye tarihinde araştırılmamış konuları incelemekte ve makaleler yazmaktadır. Bu makalelerin altısı bilimsel dergilerde de yayımlanmıştır.

“Hukuk öncelikle bir norm bilimi; ama normun tek başına varlığı, uygulanmasının güvencesini oluşturmuyor.”

portre

Hukuk Fakültesi ğretim yelerinden Doç. Dr. Ece Göztepe ile akademik yaşamını konuştuk.

Hukuk alanına nasıl yöneldiniz?

İlkokul öğretmenimin iddiasına göre, yedi yaşımdan beri, hukuk ve adaletle uğraşacağım belliymiş; ama bende hukuk fakültesine gitme fikri sanıyorum ortaokulun son senesinde şekillendi. O zamana kadar sosyal bilimlerin hemen hemen bütün alanlarına ilgi duyuyordum ve sosyoloji, arkeoloji, psikoloji, hukuk gibi bölümler üniversite tercihi olarak aklımdan geçiyordu. Aslında en büyük çaresizliği, evimize giren gazetelerden birisi olan Cumhuriyet'i okurken, rahmetli Uğur Mumcu'nun yazıları karşısında yaşıyor ve öfkeleniyordum. Uğur Mumcu'nun kaleme aldığı şeylerin çok önemli, yoğun emek verilmiş yazılar olduğunu kavriyor, fakat içeriğini tam olarak anlayamıyordum. Ortaokulun son senesinde Mumcu'nun İzmir'deki bir imza gününe gitmiştim. Sıra bana geldiğinde o kadar heyecanlı görünmüş olmalıyım ki bana yaşı, neyle ilgilendiğimi, ne olmak istediğimi sordu önce. Benim cevabıma "Sizin yazdıklarınızı anlamak!" oldu. Mumcu, kitabını imzaladıktan sonra beni yanına oturttu; imza gününün elverdiği ölçüde benimle sohbet etti ve son kerte **bana** hukuk okumamın yararlı olacağını söyledi. Bir başlangıç kitabı olarak Server Tanilli'nin "Devlet ve Demokrasi" kitabını tavsiye etti. Ben bugün, o yaştaki bir çocuğa bu kadar yüklenir miyim, bilemiyorum; ancak o gün şekillenen kararım bir daha değişmedi ve 1989 yılında ilk tercihim olan Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde öğrenime başladım.

Eğitim hayatınız nasıl ilerledi?

Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden 1993'te mezun oldum. Aynı yıl Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde kamu hukuku yüksek lisansına başladım

ve anayasa yargısında temel hak ve özgürlüklerin korunmasının en önemli araçlarından birisi olan, en kapsamlı şekilde Almanya'da uygulanan anayasa şikâyeti kurumu üzerine yazdığım tezle 1996 yılında mezun oldum.

1996-1997 akademik yılında ise Alman Akademik Değişim Servisi'nin (Deutscher Akademischer Austauschdienst - DAAD) on aylık araştırma bursuyla Saarbrücken'deki Saarland Üniversitesi Avrupa Hukuku Enstitüsü'ne konuk araştırmacı olarak gittim. Danışmanım, o dönemde Avrupa İnsan Hakları Komisyonu'nun Alman üyesi Prof. Dr. Georg Ress'ti. Anayasa hukuku, devletler genel hukuku ve Avrupa hukuku alanında ders verme yetkisine sahip olan Dr. Ress sayesinde idealimdeki profesör tiplmesiyle ilk kez karşılaşmış oldum; çünkü Ankara'daki üniversite hayatım aslında benim için büyük bir hayal kırıklığıydı. Mezun olduğum İzmir Bornova Anadolu Lisesi'nde entelektüel açıdan hareketli ve doyurucu yıllar geçirmiştim. Okul dergisinde yazılar yazmış, edebiyat okuma gruplarında sistematik olarak okumayı ve tartışmayı öğrenmiştim. Okulun Disiplin Kurulu'nda sınıf temsilcisiyken öğretmenlerimin görüşlerine karşı argümanlar geliştirip görüşlerimin kabul edilmesine alışkındım. Üniversite eğitiminden beklentim de eleştirel düşünme ve tartışma ortamının niteliksel bir sıçrama yapmasıydı. Ne yazık ki fakültede çok az sayıda hocamız derste soru sorulmasına ya da hukuki bir meselenin tartışılmasına izin veriyordu. Bu açıdan hukuk eğitimin bende daha çok çölde su arama duygusu yaratmıştı. Yaşadığım hayal kırıklığı, hayalimdeki üniversite umudumu yok edememişti; bunu yurt dışında bulabilmeyi ümit ediyordum ve Dr. Ress aradığım profil olarak karşıma çıkmıştı.

Dr. Ress, Saarbrücken'e gittiğim ilk dönemde, temel hak ve özgürlüklerin Avrupa Birliği (AB) içinde korunması ve ulusal hukuk sistemleriyle çatışma olasılıkları üzerine bir seminer dersi veriyordu. Yirmi ülkeden yirmi beş kişinin katıldığı, Dr. Ress'in asistanlarıyla birlikte otuz kişilik müthiş bir sınıftaydık ve üç saatlik dersten beş-altı saatte zor çıkabiliyorduk. Dr. Ress, "Argümanınız tutarlı değilse, ağızınızı bile açmayın; eğer tutarlı ise her türlü görüşümü yeniden düşünüp değiştirmeye hazırım." şiarıyla semineri yönetiyordu. Bu anlamda aradığım üniversite ortamını Saarbrücken'de bulmuştum.

Saarbrücken'a giderken planım, burs bitince Ankara'ya dönüp doktora başlamak; ama Almanya'daki kaynak zenginliğini ve üniversitede araştırma yapanların yüksek bilgi düzeyini görünce doktora

Almanya'da devam etmeye karar verdim. Dr. Ress'in de desteğiyle, Westfälische Wilhelms Üniversitesi'nde, Prof. Dr. Bodo Pieroth'un yanında doktora kabul edildim ve Nisan 1998'de Münster'de çalışmalarına başladım. Dr. Pieroth'u seçme nedenim, Alman anayasa hukukunun temel eserlerinden birisi olan "Temel Hak ve Özgürlükler Hukuku" ders kitabının yazarı olması ve dogmatik hukuktaki yetkinliğiyle tanınmasıydı. Tez konusu üzerine düşünmeye başladığımda artık Avrupa hukuku perspektifi düşünce dünyamı büyük ölçüde etkilemeye başlamıştı. 1995 yılında yayımlanan Jürgen Habermas ile Dieter Grimm arasındaki bir tartışma metni, bende anayasa hukukunun klasik konularından olan vatandaşlık ile Avrupa Birliği'nin siyasal bütünleşmesi arasındaki gerilim üzerine çalışma fikrini pekiştirdi. Böylece tezimin başlığı Avrupa Yurttaşlığı ve Siyasal Haklar Bakımından Gelişimi olarak belirlendi.

Doktora başlar başlamaz burs başvuruları yapmaya başladım ve kısa bir süre sonra Friedrich Ebert Vakfı'nın doktora bursiyeri oldum. Bursum sadece üç yıllık olduğu için müthiş bir tempoda hem almam gereken doktora derslerini aldım hem de tezimi yazdım. Kasım 2001'de Rigorosum denilen ve Alman hukukunun bütün alanlarından sorumlu olduğumuz doktora sınavını pekiyi dereceyle vererek "hukuk doktoru" oldum.

Akademisyenlik kararınız ne zaman şekillenmeye başlamıştı?

Sanıyorum daha üniversiteye girmeden önce akademisyenliğe karar vermiştim; çünkü üniversitede ve hayatta ne yapmak istediğimi her düşündüğümde bugün yaptığım şeyler geliyordu aklıma. Aslında üniversitenin ikinci yılında, Türkiye'deki hümanist ceza hukukunun yaşayan en büyük isimlerinden birisi olan saygıdeğer hocam Prof. Dr. Nevzat Toroslu'dan ceza genel hukuku dersini alırken, belki hâkim de olabilirim diye düşünmüştüm. Aynı yaz, hâkim olan bazı aile dostlarının duruşma salonlarında geçirdiğim birkaç hafta beni bu fikrimden kesin bir şekilde vazgeçirmişti.

Doktoranız sonrasında hangi kurumlarda bulundunuz?

Doktoram bittikten sonra planım, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ndeki araştırma görevliliği kadroma geri dönmektir; fakat benim eşitlik üzerine çalışmalarımı da bilen doktora tez danışmanım Dr. Pieroth, bir Avrupa Birliği projesi kapsamında siyaset bilimci bir meslektaşının Türkiye'yle ilgili soruları olduğunu ve kendisiyle görüşüp görüşemeyeceğimi sordu. Aynı üniversitenin Siyaset Bilimi Enstitüsü'nde çalışan Prof.

Dr. Annette Zimmer’le görüşmemiz, Avrupa Birliği’nin yedi ülkesinde kadın akademisyenlerin kariyerlerinin karşılaştırılmasına ilişkin bir AB projesinin akademik koordinatörlüğünü üstlenmek isteyip istemediğim sorusuyla bitti. Uzun bir düşünme sürecinden sonra Ankara Üniversitesi’ndeki görevimden ayrıldım; hukukçu olarak siyaset bilimcilerin ağırlıklı olduğu, disiplinlerarası bir projenin içine daldım.

Bu projenin bitmesine yakın bir zamanda ise aynı enstitü de bir yardımcı doçentlik kadrosu açıldı ve doçentlik tezi yazmama da olanak sağlayacak bu kadroya başvurudum. Bütün başvurularla yapılan görüşmelerin sonunda kadroya alındım ve Avrupa Birliği’nde kamu yararı kavramının gelişimi ve korunması konulu bir kitap çalışmasına başladım. Aynı zamanda haftada dört saat ders verme, tez danışmanlığı yapma ve başka idari görevlerim de olduğu için Alman üniversite sistemini gerçek anlamda bu süreçte anladığımı söyleyebilirim.

Hukukta disiplinlerarası çalışmaların rolüne bir paragraf açmak ister misiniz?

Hukuk öncelikle bir norm bilimi; ama normun tek başına varlığı, uygulanmasının güvencesini oluşturmuyor. Bu nedenle normun hangi ihtiyaca cevap vermek istediğinin, toplumda etkili şekilde uygulanmasının nasıl sağlanacağını belirlemesi büyük önem taşıyor. Yani

hukuk, aslında rasyonel araçlarla, toplumun duygusal, tepkisel, irrasyonel, özel ve benzeri alanlarının birleştirilmesi ve düzenlenmesi çabasından ibaret de diyebiliriz. Bu da öylesine büyük ve gerilimli bir alan ki binlerce yıldır hiçbir toplum hukuk kurallarına mutlak surette uyarak rasyonel bir sürekliliği sağlayabilmiş görünmüyor.

Bilkent Üniversitesi’ne ne zaman geçtiniz?

Öğretim üyesi olan eşim 2004-2005 akademik yılında sabatık izinle Münster’e geldiğinde ikimiz de sekiz yıldır ayrı yaşamanın ne kadar zor bir karar olduğunu daha iyi kavradık. Onun dönme zamanı yaklaşırken ben de radikal bir karar verdim: Ne pahasına olursa olsun Ankara’ya geri dönecektim. 2002-2003 akademik yılında, kurucuları arasında Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi’ndeki hocalarımdan Prof. Dr. Ergun Özbudun’un da olduğu, Bilkent Üniversitesi Hukuk Fakültesi açılmıştı. Ergun Hoca’yla bağlantıya geçip bir anayasa ve Avrupa hukukçusuna ihtiyaçları olup olmadığını sorduğumda çok hızlı ve pozitif bir cevap aldım. Haziran 2005’te Ankara’ya gelip kurucu dekanımız Sn. Prof. Dr. Turgut Tan ile görüştüm ve 2005-2006 akademik yılından itibaren Bilkent’in öğretim kadrosunda çalışmaya başladım. Dönme kararım, hem özel hem de akademik hayatım düşünüldüğünde, sanıyorum verdiğim en önemli ve doğru kararlardan birisiydi.

Bilkent’teki güncel çalışmalarınız hangi konular üzerine?

Aynı anda hem teorik hem de dogmatik konular üzerinde çalışmayı seviyorum. Eylül 2012’de Türkiye’de de uygulanmaya başlayan Anayasa Mahkemesi’ne bireysel başvuru hakkı, temel hak ve özgürlükler konusunda hemen her alanı ilgilendiren pek çok sorunu kapsıyor. Bu nedenle Anayasa Mahkemesi kararlarının takip edilmesi, akademik literatürde yapılan çalışmaların değerlendirilmesi ve fark ettiğim sorunlara ilişkin görüş oluşturup yazı yazmak, çalışmalarımın önemli bir kısmını oluşturuyor. Hukuk devletin tarihsel gelişimi ve Türkiye’deki dönüşümü, olağanüstü hal rejimi ve sürekliliği, kurumsal güvenceler de bir diğer büyük çalışma alanım.

Eylül 2017’de Almanya genel seçimlerine seçim gözlemcisi olarak katıldım ve bu gezi öncesinde Almanya’nın seçim sistemi üzerine uzunca bir makale yazma planıyla yola çıktım. Çalışmaya başladıkça bir makalenin yeterli olmayacağını, Almanya’nın siyasal sistemiyle ilgili bir kitap yazmam gerektiğini fark ettim. Şu anda ön hazırlıklarını yaptığım bu kitabı 2018 yazında bitirmeyi umuyorum.

Son olarak, teorik ilgi alanım çerçevesinde Hans Kelsen’in bütün eserlerinin Alman yayınevi Mohr Siebeck tarafından basılmaya başlaması vesilesiyle, önümüzdeki üç yıl Kelsen’in bütün eserlerini kronolojik olarak

okumayı, ama asli olarak norm teorisi konusunda bir şey yazmayı amaçlıyorum. Bir de son beş yılın uluslararası göç hareketleri dolayısıyla, Hannah Arendt'in mülteciler üzerine kısa, ama son derece güçlü yazısını tekrar okuyunca, Arendt'in haklara sahip olma hakkı konusunda yazdıklarını, bütünlüklü bir Arendt okumasıyla anlamaya çalışıyorum. Bu da Kelsen'i okuma sürecime eşlik edecek ikinci damar diyebiliriz.

Yurtiçinde ve yurtdışında farklı dergilerin danışma kurullarındasınız. Bu deneyimler akademik hayatınıza nasıl yansıyor?

Öncelikle bu kurullarda değişik üniversitelerden ve değişik disiplinlerden meslektaşlarla tanışma fırsatı doğuyor. Onların çalıştığı konulardan haberdar oluyorsunuz; o zamana kadar pek ilgilenmediğiniz konulara farklı bir bakış açısından bakar hâle geliyorsunuz. Kurullardaki fikir alışverişinden değişik toplantı, kitap, özel sayı, proje ve benzeri fikirler türüyor. Hatta bazı öğrencilerime bu vesileyle tez konusu, tez danışmanı ya da üniversite de bulabiliyorum. Bu anlamda beni çok zenginleştiren ve bana büyük bir zevk veren bir deneyim olduğunu söyleyebilirim.

Alexander von Humboldt Vakfı'nın bilim elçilerindensiniz. Bu konuda neler söylemek istersiniz?

2012-2013 akademik yılında Freie Universität Berlin'in Hukuk Fakültesi'nde Alexander von Humboldt Vakfı'nın (AvH) deneyimli araştırmacı bursuyla konuk öğretim üyesi olarak araştırma yapma olanağı buldum. AvH'li olma konusunda hep iyi şeyler duyardım; ama Berlin'de geçirdiğim bir yılda bunun ne anlama geldiğini daha iyi anladım. Dünya bilim camiasının en üst düzeyde temsil edildiği, bursiyerlerin birbirleriyle tanışıp yeni fikirler üretebilmeleri için mükemmel koşulların sağlandığı bir araştırma ortamıyla karşılaştım. Ankara'ya döndükten sonra AvH'nin özellikle doğa bilimlerindeki ortak projelerinden Bilkent Üniversitesi'nin de yararlanması için genel sekreter ve başkan düzeyinde girişimlerde bulununca, sanırım inatçılığım ve argümanlarım AvH yönetimini etkiledi ve bana bilim elçiliği görevini layık gördüler. Bu bağlamda asli görevim, Türkiye'den daha çok bilim insanının burs başvurusu yapmasını sağlamak. Bu amaçla, Türkiye'den bilim insanlarına burs başvurularında yardımcı oluyorum; işbirliği yapılabilecek üniversiteler, meslektaşlar konusunda öneriler getiriyorum. Alman bilim kurumlarına da Türkiye ile akademik işbirliği konusunda danışmanlık yapıyorum. Örneğin, Ocak 2018'de Bonn'da yapılacak

uluslararası bir toplantıda bu konuda bir konuşma yapacağım.

Anlatmayı en çok sevdiğiniz ders hangisi?

Verdiğim bütün dersleri seviyorum, özellikle sınıfımda iyi öğrenciler varsa ve değişik sorularıyla beni konulara farklı bir açıdan bakmaya zorlayacak argümanlar üretiyorlarsa. İçimde en çok heyecan uyandıran dersim Anayasa Mahkemesi'ne Bireysel Başvuru dersi; hem lisansüstü düzeyinde olduğu ve öğrencilerimle müthiş derecede doyurucu tartışmalar yürütüp sorunlar hakkında konuşabildiğimiz için hem de yayınlanan yeni kararlarla sürekli olarak dersin içeriği geliştiği için.

Hukuk alanında ilerleyecek gençlere neler önerirsiniz?

Birçok avukat adayı gencin düşündüğünün aksine, hangi sektörde çalışırsanız çalışın, mesleğinizle ilgili dünya gündemini yakından takip etmek ve çok okumak zorundasınız. Hukuk artık avukatlık alanında da uluslararası düzeyde ve yoğun bir rekabet içinde uygulanıyor. Dünyadaki rakiplerinize yetiştirebilmek için hem Türkçe dışında en az iki dilde mesleğinizi icra edebiliyor hem de güncel gelişmeleri takip edip değerlendirebilmek gücüne sahip olmanız bekleniyor. Bu nedenle öğrencilere, fakülte'deki zamanlarını iyi değerlendirmelerini ve disiplinli şekilde okumalarını, yurt dışına gidip başka hukuk kültürlerini de tanımalarını ve mesleki ilişkilerini şimdiden kurmaya başlamalarını öneririm. Bilkent gibi bir üniversitenin olanaklarını azami düzeyde kullanmamak, gerçekten büyük bir kaynak israfı olacaktır onlar için.

Son olarak hobilerinizi sorabilir miyiz?

Biyografi okumayı çok seviyorum. Sanatçı, edebiyat ya da bilim insanı olsun, merak ettiğim insanların hayatlarında geçirdiği evreleri ve olgunlaşma süreçlerini öğrenmek bana esin kaynağı oluyor. Popüler bilim kitaplarını da seviyorum. Örneğin İngiliz yazar Simon Singh'in hemen hemen bütün kitaplarını büyük bir zevkle okudum. Polisiye kitaplar ise başka bir büyük başlık. Philip Kerr, Susanne Goga, Volker Kutscher gibi yazarların Weimar dönemi polisiyeleri ya da Robert Harris gibi tarihle polisiyeyi dâhiyane biçimde birleştiren yazarlar favorilerim. İskandinav polisiyelerini özellikle film olarak çok beğeniyorum. Müzikte ise sade bir dinleyiciyim. 1960'lardan itibaren dünya protest müziği, Barok dönemi klasik müzik ile Alman kabareleri özellikle sevdiğim türler.

Ece Göztepe Kimdir?

Türk Anayasa Hukuku, Karşılaştırmalı Anayasa Hukuku, Anayasa Mahkemesi'ne Bireysel Başvuru Hakkı, Hukuk, Sinema ve Edebiyat derslerini veren Doç. Dr. Ece Göztepe, 2001'de Münster'deki Westfälische Wilhelms Üniversitesi'nden doktora derecesini almış ve bu üniversitede dört yıl öğretim üyeliği yapmıştır. Başlıca çalışma alanları Türk ve Alman anayasa hukuku, Avrupa kamu hukuku, temel hak ve özgürlükler rejimi, anayasa yargısı ve toplumsal cinsiyet eşitliği olan Dr. Göztepe'nin yazıları *Europäische Grundrechte Zeitschrift*, *Jahrbuch des öffentlichen Rechts*, *Berliner Debatte Initial*, *Revue Française de Géopolitique*, *German Policy Studies*, *Aus Politik und Zeitgeschichte* dergilerinde yayımlanmıştır. *Anayasa Şikayeti* (1998), *Die Unionsbürgerschaft und ihre Fortentwicklung im Hinblick auf die politischen Rechte* (2001), *Avrupa Birliği'nin Siyasal Bütünleşmesi ve Egemenlik Yetkisinin Paylaşılması Sorunu* (2008) ve *İnsan Haklarının Korunmasında Geçici Tedbir* (2017) başlıklı dört monografisinin yanı sıra editörlüğünü yaptığı altı kitabı vardır. 2012-2013 akademik yılında Alexander von Humboldt Vakfı'nın deneyimli araştırmacı bursuyla Freie Universität Berlin'de araştırmalar yürütmüştür. 2014 yılından bu yana aynı vakfın Türkiye'deki fahri bilimsel elçisidir. Dr. Göztepe'nin özel ilgi alanları Bach'ın eserleri, Alman kabareleri ve biyografilerdir.

bir başarı öyküsü

Deloitte Türkiye Yönetim Kurulu Başkanı Ahmet Güneş Söğütlüoğlu (İşletme 1994), dergimize kariyerinin satır başlarını anlattı.

“Kendi kariyerini yönetemeyen bir kişinin başkalarına vizyon sağlaması beklenemez.”

Söyleşiye eğitim geçmişinizle başlayabilir miyiz?

Eğitim yaşamına ilk adımı çocukluğumun geçtiği Erenköy'de attım, Erenköy İlkokulu'nda. Ortaokul ve liseyi Fenerbahçe Lisesi'nde tamamladım. Üniversite eğitimim için, 17 yaşında ilk kez, ailemden ve İstanbul'dan uzakta yaşamaya başladım. Bilkent ve Ankara'nın hayatımda çok önemli bir yeri var.

Bilkent sonrasındaki kariyer aşamalarınızı öğrenebilir miyiz?

Mezun olduğum 1994 yılında Türkiye bir ekonomik kriz yaşıyordu. Şirketler personel alımlarını kısıyordu. Ayrıca firmaların işe alım kapasitesi günümüze oranla düşüktü. Tüm bu olumsuzluklara rağmen, diplomamı aldıktan kısa bir süre sonra, Pannell Kerr Forster'da (Denge Denetim) vergi asistanı olarak çalışmaya başladım. O zamanlarda aslında sektörün 6 büyük şirketinden birine girmek istiyordum (Bu şirketler şu an 4 büyükler olarak devam ediyor.). İlk yılın sonunda katıldığım mülakatla 1995'te Deloitte'a geçtim. 5 yıl kadar Deloitte'ta çalıştıktan sonra yüksek lisans yapmak ve uluslararası iş tecrübesi edinmek amacıyla Avusturalya'ya gittim. Curtin Üniversitesi'nde vergilendirme yüksek lisansına başladım. Bu süreçte petrol ve doğalgaz konusunda mühendislik hizmetleri veren çokuluslu şirket Schlumberger'de iş buldum. Hem eğitime devam ettim hem çalıştım. Schlumberger'de çeşitli pozisyonlarda görev aldım; sırasıyla kıdemli vergi muhasebecisi, hazine danışmanı, konsolidasyon danışmanı ve iş analisti oldum.

2005'te Türkiye'ye ve Deloitte'a döndüm; birleşme ve satın almalar hizmet alanını kurmakla görevli müdür olarak işe başladım. 2008 yılında şirketin ortakları arasına girdim ve bu görevime devam ediyorum. 1 Haziran 2016'dan geçerli olmak üzere yönetim kurulu üyeliğine, 1 Haziran 2017'den geçerli olmak üzere de yönetim kurulu başkanlığına seçildim.

Yurtdışındaki tecrübeleriniz size neler kattı? Yeniden Deloitte'a dönmeye nasıl karar verdiniz?

Daha önce birçok kez turistik veya iş amaçlı yurtdışı seyahatlerim olmuştu; ancak Avusturalya'daki 5 yıllık eğitim ve çalışma hayatım, bana yaşadığımız ülke dışında da bir dünya olduğunu

gösterdi. Farklı milletlerin ve insanların mücadelelerini gözlemledim; bir konuya çok çeşitli yaklaşımların mümkün olabileceğini fark ettim. İngilizce bilgin Avusturalya'ya ilk gittiğimde zaten iyi seviyedediydi; fakat hayatın içindeki pratik olanağıyla çok daha iyi bir noktaya ulaştı. Ayrıca şunu gördüm ki bir dili iyi bilmek, sadece onu anlamak ya da konuşmak değil, aslında düşünce yapısını özümsemekle ilgili. Danışmanlık ve denetim hizmetleri haricinde masanın diğer tarafına geçerek işi bizzat yapmak ve farklı disiplinlerde roller almak da bana işin bütününe hâkim olabilmeyi öğretti. Okulda öğrendiğimiz en önemli şeyin öğrenmeyi öğrenmek olduğunu yurtdışında tecrübe ettim.

Tüm bu deneyimlerin sonunda Türkiye'ye geri dönmeye karar verdim. Kendimi buraya ait hissediyor, buradaki insanları özliyordum. Bir yandan da yurtdışında edindiğim bilgi ve tecrübeyle Türkiye'de fark yaratabileceğimi düşünüyordum. Bu bağlamda Deloitte'a dönmek mükemmel bir fırsattı. Mesleki anlamda tam bir bumerang hikâyesi yaratmış oldum. Evet, çok çalıştım; ama şansın da insan hayatında önemli bir faktör olduğunu eklemem gerek.

Deloitte'ta yönetim kurulu başkanlığına giden yolda hangi aşamalardan geçtiniz?

Bizim şirkette genelde mesleğe sıfır tecrübeyle başlarsınız; biraz da askerlikteki gibi rütbelere ve sorumluluklara yıldan yıla alırsınız. Benim durumum da öyle oldu. Bizde ortaklık

babadan oğula geçmez; herkes çalıştığı kadar burada var olabilir. Ben de herkes gibi çalıştım. Sıranın yönetim kurulu üyeliği ve sonrasında başkanlığa gelmesi, aynı benim gibi beraber çalıştığımız ortaklarımızın eşitler arasındaki takdiri sayesinde oldu. Bu biraz sınıf başkanlığı gibidir; bugün ben, yarın bir başka ortağımız başkan olabilir. Bununla gurur duyuyorum ve ortaklarımızın takdirine layık olmaya çalışıyorum.

Bağımsız denetim ve vergi danışmanlığı şirketleri özellikle yeni mezunlara kayda değer bir istihdam olanağı sağlıyor. Bu husustaki düşünceleriniz nelerdir?

Biz Deloitte olarak her yıl yaklaşık 200 yeni mezuna iş olanağı sağlıyoruz. Bu güzel bir sayı ve benim mezun olduğum yıllara nazaran yaklaşık 10 kat artmış bir istihdam kapasitesi... Türkiye şeffaflık ve hesap verilebilirlik alanında daha ileriye gittikçe, Türk iş adamları danışmanlarından bekledikleri faydayı gördükçe, bu rakamlar artmaya devam edecektir. Gençler için bu iyi bir fırsat; çünkü çeşitli sektörlerde firmalara gidip iş alanlarını tanıma ve üst düzey yöneticilerle beraber çalışma fırsatı elde ediyorlar. Şirket içindeki eğitim olanakları da bu iş olmazsa olmazdır; üniversiteden sonra bizde öğrenmeye aralıksız devam ediyorlar. İş başı eğitim, e-öğrenme, sınıf eğitimleri, yurtdışı eğitimler, yurtdışı görevlendirmeler ve benzeri şekillerdeki gelişim araçları sayesinde iş hayatlarında yoğunlaştırılmış ve kaliteli bir öğrenme deneyimi yaşıyorlar.

Az önce yıldan yıla kıdem almaktan söz ettiniz. Deloitte ve benzeri danışmanlık şirketlerinde dikey hiyerarşi göze çarpıyor; sorumlulukların artmasıyla birlikte, ilk yıllardan başlayarak gençler hızla yükselebiliyor. Bunun artıları ve eksileri neler olabilir?

Bizde aslında bir çeşit üstatlık kültürü vardır; her ne kadar planlı ve resmi eğitimler olsa da iş başında çok şey öğrenilir. Bu sadece ülkemizde değil, tüm dünyada böyledir. Her gün yeni bir şey öğrenirsiniz. Her ne kadar öğrenme kişiden kişiye değişse de kıdem bunda önemli bir gösterge olur. Hız muhakkak göreceli; fakat hızlı yükselme, bazen erken yaşta her şeyi öğrendim yanılgısına itebiliyor. Aynı zamanda bu hızla profesyoneller aynı hızla uyum sağlama durumunda kalarak, oldukça dikey bir öğrenme sürecinin içine, ister istemez giriyorlar. Bu süreçte en önemli ölçüt bence istemek, ikincisi ise çalışmak. Kariyerinizde bu iki ölçütün başına “çok” kelimesini ekleyebilirsiniz sadece artılardan bahsedebilecek konuma gelirsiniz.

İş üzerinde birçok bilgi ve becerinin kazanıldığı bir alanda olmak, çalışanlarınızın zamanla farklı sektörlere, güzel olanaklarla transfer olmasının önünü açabiliyor. Bu konudaki yorumunuzu alabilir miyiz?

Evet, bu bir sektör gerçeği. Her yıl işe aldığımız yaklaşık 200 yeni mezunu düşündüğümüzde, gençlerin zaman içinde karşılarına çıkan iyi fırsatları değerlendirdiklerini görüyoruz. Bir kısmı

danışmanlık mesleğinde kalmayı tercih ederek kariyere şirket içerisinde devam ediyor. Ayrılmayı tercih edenlerin ise, ayrıldıkları yıla ve mesleki birikimlerine bağlı olarak, yollarına farklı pozisyonlarda başarıyla devam ettiklerini izliyoruz. Bizden ayrılan arkadaşlarla aslında ilişkimiz devam ediyor; çünkü mezun ağıımızın parçası oluyorlar. Bizde iş arkadaşı kavramının önünde bir ek daha gelir: yaşam boyu iş arkadaşı. Kariyer otoyol gibidir, çok şerit değiştirmek risklidir; ancak bazen de bir miktar kontrollü değişiklik gerekebilir. Önemli olan, ileriye gözlemlemek ve gitmek istediğiniz farklı bir rota varsa, şeridi zamanında değiştirerek, çıkışları kaçırmamaktır.

Sizin uzmanlığınız vergi danışmanlığı. Mevzuatların sürekli yenilendiği bir alanda çalışmak nasıl bir duygu?

Ben sadece Türkiye’de değil, Avusturalya’da da vergi uzmanlığı konusunda deneyim sahibiyim. Gözleminiz doğru: Vergi kanunları değişir ve değişimi takip etmek gerekir. Öte yandan prensipler, hem ülke içerisinde hem de farklı ülkelerde, ya aynı kalır ya çok benzerlik gösterir. Vergi felsefesinin temellerini doğru özümserseniz değişimleri takip etmek son derece kolaylaşır. Hatta günümüzde teknolojinin yardımıyla bunu çok daha verimli yapabilirsiniz. Bana kalırsa vergi alanında bu anlamdaki değişim ve bu değişimin takibi işin en keyifli yanlarından. Vergi, birçok alanda bilgi gerektirir; bu alanlar hukuk, muhasebe, denetim, ekonomi, işletme, politika, hatta tarih içerir. Bunları ne kadar iyi harmanlayabilirsiniz,

o kadar başarılı olursunuz. Farklı yaratan, çok okumak ve okuduklarını yorumlayabilmek, okunanları değer yaratan bilgiye dönüştürmektir. İyi derecede İngilizce bilgisi, hem daha fazla kaynaktan yararlanabilmeyi hem uluslararası arenadaki vergi profesyonelleriyle istişare edebilmeyi beraberinde getirir. Sözlü iletişim kadar yazılı iletişim de bizim mesleğin olmazsa olmazlarından.

Sektörünüzdeki dört büyük firmadan birisiniz. Aranızda rekabetin yoğun yaşandığını görüyoruz. Farklılaşmak için ne gibi stratejiler uyguluyorsunuz?

Bizim Deloitte olarak var oluş nedenimiz, iz bırakacak bir etki yaratmaktır. Hedefimiz, profesyonel hizmetlerde dünyanın tartışmasız lideri olmak. Bu var oluş nedenini ve hedefi gerçekleştirebilmek, en değerli müşteriler ve yetenekler tarafından sürekli tercih edilmek, alanımızda mükemmelliğin temsilcisi olmaya ve topluma fayda yaratmamıza bağlıdır. Bizimle çalışan yeteneklerin eğitim ve gelişimine yatırım yaparken, hayattaki tek rollerinin iş hayatında var olan bir profesyonel olmaktan ibaret olmadığını biliyoruz. Şirketimiz içerisinde genç olsun, deneyimli olsun, tüm çalışanlarımızı besleyen etkinliklerimiz var: ögle tatillerinde rahatlatma egzersizleri, kişisel gelişime yönelik sohbet toplantıları, Deloitte spor takımları (basketbol, futbol, voleybol, koşu),

müze gezileri, yakınlarımızı iş ortamımıza davet ettiğimiz günler, çalışanlarımızın hikâyelerini dinleyip gururlandığımız oturumlar ve benzeri... Markamızın gücü ve değerlerimiz bizi bu başarı noktasında tutuyor.

Üst düzey yöneticilerin vizyonunu oluşturan başlıca değişkenler sizce nelerdir?

Az önce verdiğim kariyer yolundaki otoyol örneğini devam ettireceğim: Yönetici, direksiyonu elinde tutan kişidir. Kendi kariyerini yönetemeyen bir kişinin başkalarına vizyon sağlaması beklenemez. Dolayısıyla iyi bir yönetici; işaretlere dikkat eden, kuralları bilen, aynalarına bakan, önündeki araca bakmakla yetinmeyip başını dik tutup ufku tarayan, aracın kabiliyetlerinin ve yolcunun beklentilerinin bilincinde olan, yol ve hava koşullarına uygun süren, tüm bunları dikkate alarak zamanı planlayan, en sıkışık yol şartlarında bile nezaketi elden bırakmayan kişidir. Evet, tecrübe de önemlidir. Tecrübeli kişilerin vizyonu kıymetli ve eşsizdir; hele az önce saydığım koşullara dikkat ederek edinilmiş bir tecrübe söz konusuysa. Hayatı değerlendirirken yapılacak ölçümün, birkaç kilometre içerisinde değil, yolun başından sonuna kadar yapılacağını bilmek, hayatı kaliteli bir şekilde planlamayı ve yaşamayı beraberinde getirir.

Çalışan profilinizi hangi ölçütlerle oluşturunuz?

Çalışanlarımızın çok önemli bir kısmı bizde başlayan arkadaşlardan oluşur. İlk tam zamanlı iş tecrübesini Deloitte bünyesinde edinecek yeni mezunlardan bahsediyorum burada. Bunun için nelere bakıyoruz? Mezun oldukları okullara ve bölümlere, okullardaki notlarına, yaptıkları stajlara, yabancı dil seviyelerine... Ayrıca muhakeme, sayısal ve sözel becerilerini ölçen testler uyguluyoruz. Mesleğimiz hakkında bilgi veren etkinlikler yapıyor, uyguladığımız kişilik testleri sayesinde başvuru yapan adayları daha yakından tanımaya çalışıyoruz. Birkaç aşamalı görüşme takviminden geçiyorlar ve işe alınacak her yeni mezun mutlaka bir ortağımızla görüşmüş oluyor. Kendinizi iyi ifade etmeniz, bilinçli bir seçim yaptığınızdan emin olmanız, istekli olmanız, hazırlıklı olmanız, profesyonel ve samimi bir duruş sergilemeniz önemli.

Çalışanların motivasyonunu yüksek tutacak yöntemleriniz var mı?

Biraz klişe gelebilir kulağa; ancak bizim gerçekten en önemli varlığımız insan. Dolayısıyla en öncelikli motivasyon, insanın kendi yaptığı işe motive olmasıdır. Yeteneklerimizi seçerken, mesleği ne kadar istedikleri ve bu mesleğe dair farkındalıkları bizim açımızdan önemli birer kriterdir. Bizim

kuşak biraz daha kendi kendini motive eden bir kuşaktı. Yeni kuşaklara farklı yöntemler gerekiyor. Bunlar arasında kullanılan başlıca yöntemler olarak ödülleri, esnek çalışma saatlerini, uzaktan çalışma olanaklarını ve tanıma-takdir etme metotlarını sayabiliriz.

Sektörünüzü hedefleyen gençlere neler önerirsiniz?

Bu sektörü istediklerinden emin olmalarını öneririm. Hedefledikleri şekilde bu sektörde çalışmak üzere seçilirlerse çok çalışmalılar. Stajlar, hedefinizdeki meslek ya da sektör hakkında farkındalığınızı artıracığı için staj fırsatlarını kaçırmamak anlamlı olacaktır. Bol bol okumak ve entelektüel sermayenize yatırım yapmak da tavsiyelerim arasındadır. Kariyer yolunda kapılar açılır ya da kapanır. Açılan kapılardan girmeniz elbette önemlidir; ancak bundan sonra ne yapacağınız daha önemlidir. Kimi kapılar kapansa da her insanın bir kısmeti olduğuna inanıyorum. Kapanan kapılarda da bazen hayır vardır.

Bir iş gününüz nasıl geçiyor? Günün sonunda hobilerinize vakit ayırabiliyor musunuz?

Hızlı geçtiğini söyleyebilirim. Programım genelde toplantılarla kapatılmış oluyor. Toplantı olmadığı zamanlarda yapılacaklar listemi oluşturmakla ve bir yandan bu listeyi kısaltmakla uğraşıyorum. Emin olduğum bir şey var ki, tüm kariyerim boyunca, her gün bir önceki günden farklı bir şeyler yaptım ve bundan çok keyif aldım. Hayatımın en önemli parçası eşim ve çocuklarım. Dört çocuğumuz var. Tek başına bu bile gün sonunda kalan vakit sorunuzun en büyük cevabı olur. Köpeklerimle yürüyüş yapıp oyun oynamak, onların bakımlarıyla ilgilenmek en zevk aldığım hobilerimden.

Söyleşimizi Bilkent hakkındaki görüşlerinize sonlandırabilir miyiz?

Bilkent Üniversitesi, Türkiye'deki eğitimde bir dönüm noktasıdır; rahmetli İhsan Doğramacı'nın bizlere bir armağanıdır. Sağladığı eğitim dünya standartlarındadır. Benim Bilkent'e giriş tarihim üniversitenin genç yıllarıydı ve o zamanlar okuldaki ağaçlar bizlerden kısaydı; şimdi ise bu güzel gençliğe gölge sağlıyorlar. Bilkent'te okuyan tüm gençlerimize üniversite çağlarının kıymetini bilmeleri ve bu güzel günlerinin tadını çıkarmalarını öneririm.

“New York İtfaiyesi’nde endüstri mühendislerinin çözebileceği çok sayıda problem var.”

New York İtfaiyesi’nde araştırmacı bilim insanı olarak görev yapan Dr. Ayten Türkcan Upasani (Endüstri Mühendisliği 1996 lisans, 1998 yüksek lisans, 2003 doktora) ile keyifli bir sohbet gerçekleştirdik.

Bilkent sonrasında kariyeriniz nasıl gelişti?

2003'te Bilkent'te endüstri mühendisliği doktorasını bitirip TÜBİTAK bursuyla doktora sonrası araştırmalarım için Purdue Üniversitesi'ne gittim. Daha sonra Türkiye'ye döndüm. Orta Doğu Teknik Üniversitesi Endüstri Mühendisliği Bölümü'nde yardımcı doçent olarak öğretim üyeliği yapmaya başladım. Bu arada, Purdue Üniversitesi'nde birlikte çalıştığım hoca, bana sağlık sistemleri konusunda çalışmak isteyip istemeyeceğimi sordu. 2007'de Purdue'ya geri dönmeye karar verdim.

Purdue'da kaldığım üç yıl boyunca sağlık sistemlerinin iyileştirilmesine yönelik projelerde çalıştım. 2010'da Northeastern Üniversitesi'ne geçtim. Simülasyon, optimizasyon ve sağlık sistemleri üzerine araştırmalar yaptım ve dersler verdim. Altıncı yılımda Northeastern'da doçentliğin olmayacağını anladım ve iş aramaya başladım. New York İtfaiyesi'nde yöneylem araştırması konusunda araştırmacı bilim insanı arandığını gördüm ve başvurumu yaptım. İş teklifini aldıktan sonra, ailemin de desteğiyle, üç hafta içinde Boston'dan New York'a taşınıp göreve başladım.

Akademik dünyadan daha farklı bir alana geçmeye nasıl karar verdiniz?

Akademisyenken birlikte çalışabileceğim hastane veya klinik bulmak, onlardan araştırmalarım için gereken veriyi elde etmek uzun zaman alıyordu. Bulduğumuz çözümleri her zaman uygulayamıyorduk. New York İtfaiyesi'nde endüstri mühendislerinin çözebileceği çok sayıda problemin olması, problemlerin zorluğu

ve en önemlisi de bulunacak çözümlerin uygulanabilecek olması, bu işin beni cezbeden yönleri.

Bize mevcut görevinizden bahsedermisiniz?

Az önce bahsettiğim gibi New York İtfaiyesi'nde yöneylem araştırması konusunda araştırmacı bilim insanıyım; ilgili bölümün direktör yardımcısıyım. Yöneylem araştırması bölümündeki amacımız, New York İtfaiyesi'nde karşılaşılan problemlere sistem yaklaşımıyla en uygun çözümü bulmak ve önerilen yöntemin uygulanması aşamasında analitik destek sağlamak.

New York İtfaiyesi, 11.000 itfaiyeci, 4.500 ilk yardım teknisyeni ve paramedik çalışanıyla dünyanın en büyük ikinci itfaiyesidir. Yılda yaklaşık 1.500.000 olaya ilk yardım ve 500.000 olaya itfaiye ekibi gönderilen bir sistemde kaynakların en verimli şekilde kullanılması, işe alım sürecinin daha iyi takip edilmesi, personel çizelgelerinin hazırlanması, binaların yangın riskleri belirlenerek denetimlerinin yapılması, yangınlara ve hastalara varış sürelerinin kısaltılması gibi problemlerin çözümü için endüstri mühendislerinin kullandığı yöntemlere ihtiyaç var.

Örneğin, yangınlara ve hastalara varış sürelerinin kısaltılması itfaiyenin en önemli hedeflerinden bir tanesidir. Varış sürelerinde istenen hedefe ulaşmak için öncelikle kaynakların yerlerinin en iyi şekilde belirlenmesi gerekir. Yerleşim problemi, endüstri mühendislerinin optimizasyon kullanarak çözdüğü klasik problemlerden biridir; fakat New York'ta nüfus yoğunluğunun bölgeden bölgeye

değişiklik göstermesi ve gece-gündüz nüfusu arasındaki büyük farklar yerleşim problemini zorlaştırır. Yerleşim problemini çözmek için kurduğumuz optimizasyon modelinde bütün bu faktörleri dikkate almamız gerekir. Kaynakların yerlerinin belirlenmesi yanında hangi olaylara hangi bölgedeki ekiplerin gönderileceğine karar verilmesi de varış sürelerini etkileyen unsurlardandır. Kaynakların olaylara atanması için kullanılacak ilkelerin belirlenmesinde sistemin simülasyon modelini kurar ve bu kapsamdaki değişikliklerin sistemin performansına etkisini uygulama başlamadan inceleyebiliriz.

Bilimsel altyapınız işinize nasıl bir katkı sağlıyor?

Akademideyken farklı sistemlerdeki problemler üzerinde araştırma yapma şansım oldu. Doktora sırasında üretim sistemlerinde çizelgeleme problemini çalışmıştım. Purdue Üniversitesi'nde bir demiryolu şirketi için tren çizelgeleme problemini çözmüştüm. Purdue ve Northeastern'da hasta randevu çizelgeleme problemini farklı özelliklere sahip kliniklerde çözmek amacıyla doktorlarla, hemşirelerle, istatistikçilerle ve mühendislerle işbirliği yapmıştım. Bütün bu problemleri çözerken endüstri mühendislerinin yararlandığı optimizasyon, simülasyon ve istatistiksel veri analizi gibi yöntemleri kullandım. Bu bilimsel gerçeğin yanında her sistemin kendine has özelliklerini o işi yapanlardan öğrenmenin de önemli olduğunu, kullanılacak yöntemlerin ve bulunacak çözümlerin mümkün olduğunca basit ve anlaşılır şekilde anlatılmasının uygulama şansını artırdığını gördüm.

Akademik hayatta öğrendiklerimi bugünkü işimde uygulamaya çalışıyorum. Sistemi anlamaya çalışırken işi yapanlarla konuşmayı tercih ediyorum. Yaşanan problemleri ve bu problemlerin sebeplerini veri analizleri yaparak anlamaya gayret gösteriyorum. Problemi çözecek en uygun yöntemi bulmaya çalışırken literatürde benzer problemlerin çözümünde kullanılmış yöntemleri araştırıyorum; eldeki verinin ve yazılımların kullanılacak yöntem için yeterli olup olmadığına bakıyorum. Problemin çözümünü herkesin anlayabileceği örneklerle anlatmaya özen gösteriyorum. Önerilen çözümü şimdiki sistemle karşılaştırarak bu çözümün sisteme sağlayacağı katkıyı göstermeye çalışıyorum. Bence bilimsel altyapının en büyük katkısı, her probleme yeni bir araştırma projesi gibi yaklaşmamdır. Eldeki problem bilinen yöntemlerle çözülemiyorsa yeni metotlar geliştirmek için gereken motivasyon, sabır ve zoru başarma isteği de akademisyenlikten gelen alışkanlıklardan.

Yakın dönemde çalıştığınız projelerden örnek verebilir misiniz?

Şu ana kadar çalıştığım projeler, endüstri mühendisliğinin ilgi alanlarından birkaçını kapsıyor. İlk proje, hasta sınıflandırılmasında kullanılan yeni bilgisayarlı sistemin ilk yardım sistemindeki bütün aşamalarına olan etkisini incelemek ve sistemi iyileştirecek çözümler bulmakla ilgili. 911 acil telefon hattına gelen ihbarlar, hastaların sağlık problemlerine göre sınıflandırılır ve hastanın bulunduğu yere en uygun ambulans ekibi gönderilir. Yeni bilgisayarlı sistemin uygulanmasının amacı, en kısa sürede doğru sınıflandırmayı yapmak ve ambulans ekibi yoldayken hastaya yapılması gerekenler hakkında bilgi vermek.

Biz yeni sistem kullanılmaya başlanmadan önce ne tür performans ölçütlerinin takip edilmesi gerektiğine karar verdik. Bu ölçütleri en anlaşılır biçimde sunacak gösterge tabloları hazırladık. Sistem kullanılmaya başladıktan sonra, eski ve yeni sistemi kullanan operatörler arasındaki farklılıkları izleyerek, sistemi iyileştirecek çözüm önerilerinde bulunduk. Örneğin, hastaya sorulan bazı soruların sıralarının değiştirilmesiyle hasta sınıflandırma süresinin kısaltılabileceğini gösterdik. Simülasyon modeli kullanarak uzayan konuşma sürelerinin operatör kullanımı ve sayısına etkisini inceledik. Sistemin ne kadar sürede öğrenildiğini bulmak için operatör performanslarını takip ettik. Ayrıca yeni sistemin farklı ambulans türlerine ihtiyacı artırıp artırmayacağını tespit ettik. Şu anda sistem bütün operatörler tarafından kullanılıyor. Kurumda çalışan doktorlar, hasta sınıflandırma algoritmalarını iyileştirmek için bizim hazırladığımız gösterge tablolarından ve ambulanslardan gelen hasta bilgisinden faydalanıyor.

İkinci proje afet yönetimi alanında: afete müdahale ve afet sonrası iyileştirme süreçlerinde yaşanan sorunların doğru veri toplanmasıyla ve karar destek sistemlerinin kullanılmasıyla çözülebileceğini göstermek. Riskli bölgelerde evlerin boşaltılması, geçici barınakların yönetimi, arama ve kurtarma çalışmaları, afetin etkilerinin belirlenmesi ve ihtiyaç analizinin yapılması, afet sonrası iyileşme sürecinde yolların temizlenmesi veya binalardan suyun boşaltılması gibi birçok konuda itfaiyecilere önemli görevler düşüyor.

Biz, öncelikle afetlerde görev alan ekiplerin yaptıklarını öğrenmek hedefiyle, 2012 tarihli Sandy kasırgasında hazırlanan günlük eylem planlarını inceledik. Afet sonrası hangi bölgelerin ne ölçüde etkilendiğini kısa sürede anlamak ve kısıtlı kaynakları verimli bir şekilde kullanmak için hangi verilerin toplanması gerektiğini belirledik. Kasırga sırasında itfaiye ve acil yardım servislerine olan talebi, ekiplerin iş yüklerini, artan talebin varış sürelerine etkilerini analiz ettik. Projenin bu aşamasında kasırga süresince sistemin hangi noktada kırıldığını bulup daha verimli kaynak kullanımı için alınabilecek önlemleri belirlemek istiyoruz. Projenin daha sonraki aşamasında ise afet yönetimi ekiplerinin günlük planları yaparken kullanabileceği karar destek sistemlerini geliştirmeyi hedefliyoruz. Örneğin, riskli bölgelerde evler boşaltılırken insanların hangi sırayla taşınacağını belirleyecek modeller kurmak istiyoruz.

Üçüncü proje, imar planları değişen bölgelerdeki yapılaşma ve nüfusta beklenen değişikliklere göre itfaiye ve ilk yardım hizmetlerine duyulacak ihtiyacı belirlemek. Nüfustaki değişiklikler, yaşlı nüfusun artması ve insanların sosyoekonomik durumları, ilk yardım hizmetlerine olan talebi etkileyen

en önemli faktörlerdir. Binaların yaşı, yüksekliği, yapı malzemesi, ev veya işyeri gibi kullanımı, binalarda oturan ya da binaları kullanan insan sayısı, binaların bulunduğu çevredeki koşullar, yangın riskinin belirlenmesinde öne çıkan etkenlerdir. Son yıllarda yangın sayısında azalma var; ancak itfaiyecilerin ilk yardım ekipleriyle birlikte hastalara müdahale için de gönderilmesi iş yüklerini artırıyor. Bu projede amacımız Manhattan'daki Hudson Yards'da ev ve işyeri olarak kullanılacak gökdelenlerin yapılmaya başlanmasıyla birlikte bölgede oluşacak talebi tahmin etmek, artan talebin mevcut ekiplerin iş yükü ve varış sürelerine etkisini saptamak ve artan talep nedeniyle yeni istasyon veya ekiplere gerek duyulması durumunda istasyonların sayısını belirlemek. Bu problemi çözmek için New York'ta benzer bölgelerdeki talepleri inceliyoruz; çoklu regresyon analizi gibi istatistiksel yöntemler kullanarak talepteki artışı en doğru şekilde tahmin etmeye çalışıyoruz.

Çalışmalarınız sadece masa başında mı sürüyor, yoksa sahaya da çıkıyor musunuz?

Çalışmalarım genellikle masa başındadır; fakat bazen sistemi yerinde incelemek için masa başından ayrıldığım olur. 911 acil telefon hattına gelen ihbarların nasıl cevaplandırıldığını, ambulansların hastaya yönlendirilirken nasıl bir sistemin kullanıldığını çağrı merkezine gidip yerinde görmek toplanan veriyi daha iyi anlamamı sağlar. Ambulansta bir gün geçirmek, ambulansın hastaya yönlendirilmesinden hastaneye ulaştırılmasına kadar geçen sürede neler yaşandığını öğrenmeme yardımcı olur.

Dünyanın en kalabalık şehirlerinden ve en hareketli itfaiye teşkilatlarından birinde çalışmak size neler hissettiriyor?

Her ne kadar görevim hayat kurtarmak olmasa da misyonu hayat kurtarmak olan bir kurumda çalışmak heyecan ve gurur verici. Yaklaşık 8,5 milyon kişiye hizmet veren böyle büyük bir yapı içerisinde insan kaynağının en verimli şekilde kullanılmasına ve sistemin her geçen gün daha da iyileştirilmesine katkıda bulunabilirsem ne mutlu bana.

Müdahale ve karar verme süreçlerinde hızın ön plana çıktığı bu alanda personel seçimleri hangi değişkenlere göre yapılıyor?

İtfaiyeci, acil yardım teknisyeni, paramedik gibi üniformalı personelin seçimi ve eğitimi oldukça uzun bir süreçtir. Bu süreçte birçok değişken kullanılır. Öncelikle ön koşulları sağlayan adayların yazılı sınav

girmeleri gerekir. Bu sınav itfaiyeciler için aşağı yukarı 4-5 yılda bir yapılır. Sınavı geçen adaylar başarı sıralarına göre diğer aşamalara çağrılır. Çağrılan adaylar sağlık kontrolünden geçer; psikoloji ve uyuşturucu testlerine tabi tutulur. İtfaiyeci adaylarına ayrıca merdiven çıkma, hortum çekme ve koşu gibi fiziksel kondisyon testleri uygulanır. Özgeçmiş ve karakter soruşturması yapılır. Bütün bunları geçen adaylar eğitim okuluna alınır. Eğitim sürecini başarıyla tamamlayanlar ise göreve başlar.

Belki sadece yangınlarda akla gelen itfaiye ekipleri, aslında kaza, çökme, patlama, doğal afet, mahsur kalma ve benzeri durumlarda teknik kurtarma gerektiren olaylara müdahale ediyor, ilk yardım hizmetleri yürütebiliyor, arama ve kurtarma çalışmalarında bulunuyor. Sizce insanlar bu görev alanının genişliğinden haberdar mı?

Aslına bakarsanız ben de itfaiyenin yangın ve ilk yardım hizmetleri dışındaki görev alanlarından pek haberdar değildim. Özellikle afetlerde ve arama-kurtarma çalışmalarında bu kadar önemli bir role sahip olduklarını bilmiyordum. İtfaiyenin tam anlamıyla neler yaptığını New York İtfaiyesi'nde çalışmaya başladıktan sonra öğrendim. New York İtfaiyesi, itfaiyecilik mesleğini tanıtmaya yönelik birçok etkinlik düzenler. Geçmişte başvuruların az olduğu bölgelere giderek New York İtfaiyesi'ndeki iş olanakları anlatılır. İtfaiyeciler okullara giderek öğrencilere bu mesleği tanıtır. İlgiilenen kişiler, itfaiye istasyonlarını gezip bu meslekle ilgili daha çok bilgi edinebilir. Bütün bu etkinlikler sayesinde 2017'de itfaiyeci olmak için yazılı sınava başvuranların sayısı 72.000'e ulaştı. Bu rakam, tanıtım etkinliklerinin başarısını gösteriyor.

Farklı bölgelerin ve ülkelerin itfaiye teşkilatlanmasını inceleyebildiniz mi?

ABD'deki farklı şehirlerin itfaiyelerinde bizim yaptığımız çalışmalara benzeyen çalışmaların olup olmadığını araştırmaya çalışıyorum. Bu da ancak o şehrin itfaiyesi çalışma raporlarını internete koyarsa mümkün oluyor. Chicago, Houston ve Portland itfaiyeleri için danışmanlık şirketlerinin yaptıkları çalışmaları okuma fırsatım oldu. Bu şehirlerle New York arasında, özellikle ekiplerin iş yoğunluğu konusunda, çok büyük farklar var. New York içinde bile Manhattan, Bronx, Brooklyn, Queens ve Staten Island arasında iş yoğunlukları birbirinden çok farklı. New York söz konusu olduğunda değişik bölgelerde yaşayan nüfusun ihtiyaçlarını anlamak ve gece-gündüz arasındaki nüfus akışının dinamiklerini takip etmek, problemleri çözmeye çalışırken dikkate alınması gereken en önemli unsurlardır.

Değişik iş alanlarının akademik dünyayla etkileşimi hakkında neler söylemek isterdiniz?

Gözlemlerime göre birçok iş alanının akademik dünyayla iletişimi yok. İş dünyasındakiler kendi problemlerinin acil çözülmesi gerektiğini ve akademisyenlerin bu konuda yavaş olduğunu düşünüyorlar. Akademik dünyada yapılan birçok araştırmadan iş dünyasının haberi olmuyor. Akademi ve iş dünyasının birlikte çalıştığı projelerde işyerindeki liderlere görev düşüyor; yapılan araştırmaları benimseyip uygulama konusunda öncü olmaları gerekiyor. Yoksa yapılan araştırmalar literatüre girse de uygulama alanı bulamıyor.

Kariyer planınızda öğretim üyeliğine dönmek var mı?

Şu anda öyle bir planım yok; ama zaman ne gösterir, bilmiyorum. Arada ders vermeyi, öğrencilerle iletişimi özledim. Bazen teşkilatta yaptığımız işleri düşünüyorum ve simülasyon dersini yeniden versem ne tür değişiklikler yapabileceğimi tasarlıyorum. Kim bilir, belki bir gün...

New York'ta boş vakitleriniz nasıl geçiyor? ABD'de Bilkentliler ile görüşüyor musunuz?

Şimdilik iki yaşındaki oğlumuzla sadece parklara gidebiliyoruz. O biraz daha büyüdüktan sonra şehri daha fazla keşfetmek istiyoruz. New York'a turist olarak geldiğimiz zamanlarda şehri yürüyerek gezmeyi, parklara ve müzelere gitmeyi seviyorduk. Buraya taşındıktan sonra bunlara pek vakit bulamaz olduk. ABD'de çok sayıda Bilkentli var. Akademik hayattayken Bilkentli arkadaşlarımla konferanslarda görüşme fırsatım oluyordu. Akademisyenlikten ayrılınca bu biraz zorlaştı. Bundan sonra belki New York'a yolu düşenlerle görüşme şansım olur.

Söz Bilkent'ten açılmışken söyleyişi üniversitemiz hakkındaki düşüncelerinizle bitirmek ister misiniz?

Bilkent'teki hocalarımızın verdiği yüksek kalitedeki eğitim sayesinde şu anda bulunduğum yerde olduğumu düşünüyorum. Bu sebeple Bilkent'te okuduğum için kendimi şanslı hissediyorum. Bilkent'e eğitim hayatım boyunca sağladığı olanaklar, hocalarıma da verdikleri eğitim için minnettarım.

“Şarap üretiminin kilit noktası, üzümün toprakla ve mevsimle ilişkisidir.”

şarap kültürü

*Vinero Bağcılık A.Ş.’nin satış ve pazarlama direktörlüğünü yürüten
Çağlar Göncüler (Amerikan Kültürü ve Edebiyatı 2001) ile
şarap kültürü üzerine söyleştik.*

Söyleşimize yükseköğrenim geçmişinizle başlayabilir miyiz?

Bilkent sonrası Kanada'da tarih yüksek lisansı yaptım. Birleşmiş Milletler veya benzeri bir kurumda çalışmayı hayal ediyordum. O arada havacılık sektörüne adım attım; İstanbul'da Qatar Airways'e satış yetkilisi olarak girdim. 5 yıl kadar çalışıp ayrıldığımda kıdemli satış müdürüydüm. Sonra otelcilik yöneldim ve Ankara'daki JW Marriott'ın açılışında satış direktörlüğü yaptım. 2 yıl orada çalıştım; fakat ailevi nedenlerden dolayı İstanbul'a taşındım ve tekrar havacılığa dönüp LSG SkyChefs'in Türkiye satış ve hizmetler direktörlüğüne başladım. Kısa bir süre sonra Aman Resorts zincirinin Türkiye satış ofisi projesini üstlenerek bir kez daha turizm dedim ve ülke satış müdürü unvanıyla işe başladım.

Bir yıl içinde Hyatt'a geçtim ve kariyerimin ikinci açılış direktörlüğünü yürüttüm. Satış alanında devam ederek Ritz-Carlton'a transfer oldum. Bir yıl satış-pazarlama direktörlüğü yaptıktan sonra Vinero Bağcılık A.Ş.'den teklif aldım ve kabul ettim. Şu an sorumluluk alanımda Çanakkale'deki bağlarımızda üretilen şarabın yurt içi ve dışına pazarlanması, tesislerimiz içindeki 21 odalı lüks otelin operasyonu ve İstanbul'daki lojistik işlemlerimiz bulunuyor.

Aklınızda böyle butik bir alanda çalışmak var mıydı?

Aslında sürpriz olarak gelişti. Ben Qatar Airways'de işe başladığımda satış pozisyonunun ne olduğunu bile bilmiyordum. Uçak bileti mi satacağım diye düşünüyordum. Halbuki olayın öyle olmadığını gördüm. Belli bir süre geçirip deneyim kazandım ve satış-pazarlama işinin boyutunu gördüm. İşimin

güzel yanları vardı. O zamanlar havayolu sektöründe iyi olanaklar sağlanıyordu. Dünyayı gezme şansına eriştim. Turizm bu süreçte hayatıma girdi ve otelcilik ilgimi çeken bir sektör konumuna geldi. Otelcilikte yeterli tecrübeyi kazandığıma inanıp kendi işimi kurma planları yaparken bir anda kendimi butik şarap işinde buldum.

Şarap benim özel ilgi alanımdır; şarapçılık ve şarap turizmi şu an hem profesyonel bir iş hem de hobi benim için. İşin içinde önceden aşına olduğum otel işletmeciliği de var; yani çok keyifli. Otelimizin Türkiye'de örneği yok. Gelibolu Yarımadası'ndayız, Eceabat'taki bağlarımızın içinde. Otelde spa ve restoran da var. Buna doğayı ekleyince insanların 2-3 gün kaçabileceği bir cennet burası. Markamız zaten Latince cennet kapısı demek: Porta Caeli. Logomuz bronz bir heykel. Bu eseri yapan heykeltıraş Seçkin Pirim buranın cennet gibi bir yer olduğunu düşünüp tasarladığı heykele cennet kapısı ismini vermiş. Biz de bunu alıp hem şaraba hem otele isim olarak kullandık. Kendi ürettiğimiz şarapları veriyoruz konuklara. Sebzelelimizi organik ürettiyoruz. Balıklar Çanakkale Boğazı'ndan taze taze geliyor. Fiyatlarımızın butik ve lüks barajında olduğunu ayrıca eklemeliyim.

Şarap deyince konuya nereden başlamak gerekir?

Şarap aslında birkaç bileşenden oluşan bir ürün. Öncelikle şarap yapabilmek için tabii ki üzüme ihtiyacınız var; ama üzüm dediğimiz zaman konu kendi içinde farklı dallara ayrılıyor. Biz esasen Bordeaux tarzı üretim yapan bir firmayız. Kırmızı şaraplarda bunu yapabilmek için 4 tane üzüm çeşidi kullanmanız gerekir: Cabernet Sauvignon, Cabernet Franc, Merlot ve Petit Verdot. Bu üzümlerin kendilerine has özellikleri var. Bu özellikler çoğunlukla topraktan ve iklimden

gelir. O yüzden **terroir** dediğimiz bölgeye özgü toprak yapısı, mikroklima dediğimiz bölgenin iklim karakteristiği, gece-gündüz ısı farkı, genel sıcaklık, diğer iklim özellikleri ve yıllık yağış miktarını içeren bütünsel dokunun önemi büyük.

Gördüğünüz gibi işin önemli bir bölümünü doğa oluşturuyor; bağcılık kısmı sonra devreye giriyor. Doğru bölgeyi buldunuz, havayı yakaladınız; bu sefer doğru üretim yapabilmek, bağları doğru yönetebilmek önemli. Amacımız, üretimi Bordeaux standartlarının üzerinde bir yere getirmek. Kadromuzu ona göre kurduk. Üzümleri elle topluyoruz. Bu yöntem, üzümün kalitesini korumak için çok önemli. Büyük üretim kapasiteleriyle çalışan üreticiler, doğal olarak makineleşmeden yardım almak suretiyle üzüm hasadı yapıyorlar. Bu da ister istemez kaliteden ödün vermek demek. Biz üzümlerimiz zarar görmesin diye onları fideden makasla keserek topluyoruz.

Bir fideden ne kadar şaraplık üzüm çıkabilir?

Normalde bir fideden 4-5 kiloya kadar şaraplık üzüm çıkartabilirsiniz. Biz 650-700 gram civarında alırız. Bu aslında bize 1 şişe bile vermeyecektir; ancak salkımı azaltınca bitkinin toprakla, minerallerle ilişkisi en üst düzeye çıkar. Fidedeki üzüm salkımlarını seyreletiyoruz ki bitki vereceği meyveye daha çok konsantre olsun ve kaliteyi artırsın. Bu doğrultuda her senenin belli zamanlarında salkım hacmini azaltırız. Böylece toprağın özellikleri tada en iyi şekilde yansır.

Birbirine uzak bağlardan alınan üzümlerin şaraba farklı tatlar verebileceğini söyleyebilir miyiz?

Söyleyebiliriz. Üzümün aldığı rüzgâr, güneş olan açısı, toprağın yapısı... Bunlar bağın

farklı parsellerinde farklı üretim sonuçları yaratabilir.

Bu çıkarımdan hareketle her iklimde üretim yapılamayacağını düşünebilir miyiz?

Üzüm her iklimde ya da bölgede şaraplık olarak yetişemeyebilir. Bir otorite değilim ve bir ziraat mühendisi daha güzel cevap verebilir bu soruya aslında; ama genelde çok soğuk iklimlerde, don olduğu zamanlarda, sert kış koşullarında bağcılık yapmanın çok kolay olmadığı söylenir. Düşünün ki bizim bağlarımızın olduğu bölgede bile üzüm yetiştirmeye elverişli olmayan araziler var. Ben şarap tutkunuyum, arazim var, burada üzüm yetiştirip şarap yapacağım diye yola çıkamazsınız. Üreteceğiniz türe göre en uygun yeri bulmalısınız. Şarap üretiminin kilit noktası, üzümün toprakla ve mevsimle ilişkisidir.

Şarap üretiminde Türkiye nerededir?

Dünyayla hiç kıyaslamayalım; sınır komşularımıza baktığımızda bile Türk şarap endüstrisi çok küçük kalıyor. Üretim bir kültür, şarap bir hayat tarzıdır. Bunun içinde yeme içmesi var, gezmesi var, yeni yerler keşfetmesi var. Şaraba, toprağa, doğaya olan merak var. Türk toplumunun alışkanlıkları göz önüne alındığında şarapla çok iç içe olmadığımızı görebiliriz. Bu nedenle özellikle butik üreticiler anca parmakla sayılır. Gerçekten iyi şaraplar da yapıyor Türkiye’de.

Şarabın üretim aşamalarından bahsedermisiniz?

Şarabın üretimi çok zaman ve emek gerektirir, bağların belirli bir olgunluğa ulaşması da öyle. Fideleri dikip bir yıl sonra şarap yapamaz mısınız? Yaparsınız da kalitesi tartışılır. Neyse, üretimin temeline

dönelim. Önce üzüm toplanır ve kasalara yerleştirilir. Bizde bağlar ve tesis aynı bölgede olduğu için çok hızlı bir şekilde üretim tesisine gelir üzümler. Salkım ile saplar yarı otomatik bir makineyle ayıklanır. Üzümün tane halinde olması gerekiyor ki sıkılabilsin. Fermantasyon için ısı kontrolü çok önemli. Soğuk odamız var. Isısının 5 derece olmasını sağlayıp bir gece soğuk odada bekletiyoruz üzümü. Ertesi gün tane üzümler bir süreçten daha geçiyor: elle ayıklama. Burada salkım ile sap ayıklanırken hata yapıp yapılmadığına bakıyoruz.

Sonra tane üzümler mobil tankların içine alınır. Fermantasyon tanklarının tepesinde yer alan bu tankların alt kapakları açılınca yerçekimiyle üzümler tankın içine düşer. Büyük hacimli üreticiler bu geleneksel yöntem yerine pompalamayı kullanır. Fermantasyon tankına düştükten sonra şarap yapıcılarımız büyük kürekler kullanarak **punch down** adı verilen geleneksel yöntemle üzümleri ezer. Buradan sonraki kısım fermantasyon ve yillanma süreçleridir. Bizim kırmızı şaraplar meşe fıçılarında mutlaka dinlendirilir. Meşe fıçısı, şarabın tamamlayıcı bir unsurdur; ancak meşenin kuvvetli aroması şarabın önüne geçmemeli, şarapla bütünleşmelidir. Fazla miktarda meşeye maruz kalan üzümün özellikleri kaybolur. Yıllanmadan sonra şarap şişelenir; şişede de belirli bir süre geçirmesi gerekir. Bu süre, şarabın kalite düzeyine göre belirlenir.

Fıçılarınız nereden geliyor?

Fransa’dan gelir. Bordeaux tipi fıçı kullanıyoruz. Şarabı türüne göre Amerikan, Macar, Sloven, Bulgar fıçısıyla yapan da var.

Şarabı en iyi saklama koşulu nedir?

Şarabın normalde serin, rutubetsiz, karanlık, özellikle gün ışığından uzak bir yerde

saklanması lazım. Ortam ısı 16-17 dereceyi aşmamalı. Bu şartları evde oluşturmak zor. Bunun için üretilmiş özel dolaplar mevcut. Nadir bir şarap alırsanız ve hemen tüketmeyecekseniz dolap edinmek iyi bir fikir; zira uygun fiyatlı olanları da var. Ayrıca şarabın yatık durması gerekir ki mantarı kurumasın.

Bağbozumu turizmi özellikle son yıllarda çok öne çıkıyor. Bu konudaki yorumunuz nedir?

Bağbozumu bir ritüel gibi algılanıyor artık. Bütün sezon boyunca mevsimle, iklimle, doğayla mücadele etmişsiniz; artık üretime başlıyorsunuz. Bu aslında bir seremoni ve Türkiye’de çok iyi bir pazarlama aracı. Bizim otelimizin de bağbozumu paketleri var. Günün erken saatlerinde misafirler otelden alınıp araçlarla bağa çıkıyorlar. Orada diğer işçilerle, elde makas, üzüm topluyorlar.

Hangi yemekle hangi şarap içilir sorusunu sorsak?

Şarap zevki çok görecelidir. Kişinin damak tadıyla ilgilidir. Bütçeyle de alakalıdır. A şarabını çok seven bir insan, B şarabını sevmeyebilir. Şarap konusunda herhangi bir ürün için olumsuz yorum yapmak bence şarapçılığa ve kişisel tercihlere ayıp olur. Yine de şarabın tüketilmesiyle ilgili birtakım gelenekler olduğunu kabul etmeliyiz.

Ben bir otorite değilim önceden dediğim gibi. Şahsen yemek ile şarabın eşleşmesini önemseyen biriyim; fakat katı kuralları kabul etmiyorum. Genel kural olarak lezzetlerin birbirleriyle çarpışmaması, tam tersine, bütünleşmesi lazım. Çok kuvvetli bir şarapla çok zayıf bir yemek ne kadar gider, bilemem. Çok kuvvetli bir yemekle yine çok kuvvetli bir şarabın tamamlayıcılığı da tartışılabilir. Ben et yanında kırmızı şaraba bayılırım. Geçenlerde kuru fasulyeyle şarap içilir mi

diye bir yazı okudum. Bence içilir! Sonuçta kişisel bir seçim ve kuru fasulye de harika bir yemek.

Sizin şarap ilginiz ne zaman başlamıştı?

Şaraba ilgim yüksek lisans için Kanada’ya gittiğimde başladı. Seyahat etmeyi sürdürdükçe, değişik ülkelerin yeme-içme kültürünü gördükçe ilgim şekillendi. Daha sonra hayatıma giren önemli insanlar oldu; hep şarapsever olan bu kişilerden de çok etkilendim.

Şarap çerçevesinde gitmeyi arzuladığınız uluslararası etkinlikler veya ülkeler hangileri?

Ticari anlamda gitmemiz gereken etkinliklere zaten gidiyoruz. ABD ve Avrupa’daki bölgeleri biliyorum. Şahsen ben bu konuda Amerika kıtasını detaylı olarak görmek istiyorum. Oralarda üretilen şarapları içiyoruz, tadıyoruz; ama gidip yerinde görmek ayrı. Türkiye’ye kıyasla ters iklimde olan yerler bende merak uyandırıyor.

Son olarak Bilkent günlerinize dönelim.

Bilkent’e kapıdan girdiğim ilk andan itibaren yaşadıklarım hiç gözümün önünden gitmez. Büyük keyifti çamların arasından geçip kampüse doğru o yokuştan yukarı çıkmak. Bahar Şenliği haftalarını çok iyi hatırlarım: Dışarı mı çıkacağız, ders mi çalışacağız? Bunu yaşamayan Bilkentli hemen hemen yoktur. Bir insan mezun olacağı gün üzülür mü? Kaç sene olmuş, özlerim halen. Okuduğum dönemde ben Bilkent’in Türkiye’nin en iyi üniversitesi olduğunu düşünüyordum; bu fikrim değişmedi. Yüzünüzü dış dünyaya açabilmeniz için her türlü olanağı sağlar Bilkent.

bilkent'ten sonra...

İhsan Tolga Korucu

Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi 2016

Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü'nü 2016'da bitiren İhsan Tolga Korucu, UNESCO bünyesinde çalışıyor.

UNESCO Türkiye Millî Komisyonu'nda sektör uzmanı olarak görev yapan İhsan Tolga Korucu, sorumluluk alanlarını şöyle özetliyor: "Eğitim, bilim, kültür ve iletişim işleriyle yükümlü kamu kurum ve kuruluşları ile özel şirketleri UNESCO'nun çalışmaları konusunda bilgilendiren, UNESCO'yla ilgili iş ve konularda toplumda farkındalık yaratıp devletle iletişimi sağlayan, UNESCO'nun merkeziyle işbirliğini sağlayan bu komisyonda sosyal bilimler, kültür, eğitim ve iletişim konuları üzerine çalışıyorum. Özel mesleki alanım ise kültürel ifadelerin çeşitliliği, toplumsal cinsiyet eşitliği ve sürdürülebilir kalkınma 2030 hedefleri."

Korucu, gelecekte atmak istediği adımlar için şu paragrafı açıyor: "Uluslararası alanlarda ülkemizi temsil etmek gayesiyle başladığım iş yaşantımda emin adımlarla ilerliyorum. Yürüttüğüm çalışmalar, çeşitli ulusal ve kültürel platformlarda profesyonel amaçlarımı gerçekleştirmek adına bana birçok kapı açıyor. Kariyerimin devamında Türkiye'nin diplomatik yol haritasını çizdiği ve politik eylem planları çıkardığı noktalarda karar verici bir konuma gelmeyi hedefliyorum."

Sporcu yönüyle de dikkat çeken Korucu, üniversiteye kadar Gençlerbirliği Spor Kulübü'nün alt yaş kategorilerinde futbol oynayıp millî takım kamplarına gitmiş. Şu anda Ankara 1. Amatör Futbol Ligi'nde ve Ankara Büyük Erkekler Basketbol Ligi'nde lisanslı sporcu. Boş zamanlarında tarih ve otobiyografi kitapları okuyan, sinema, tiyatro ve dünya mutfaklarıyla ilgilenen Korucu, son cümlelerini Bilkent'e ayırıyor: "Tek tercih yaparak yerleştiğim Bilkent Üniversitesi'nde farklı disiplinlerden aldığım dersler bana geniş bir bakış ve düşünce açısı kazandırdı. İşimin bir parçası olan sunumlar, uluslararası toplantılar ve yabancı dil kullanımındaki rahatlığımı Bilkent Üniversitesi'ne borçluyum. Farklı coğrafyalardan akademisyen ve öğrencilerle aynı ortamda bulunmak, değişime ayak uydurma konusunda beni motive etti. Dersler dışında spor turnuvalarına, konferanslara, öğrenci tartışma platformlarına katılmayı ihmal etmedim. Finlandiya'daki öğrenci değişimi dönemim de farklı bir akademik ve sosyal anlayışa dâhil olmam konusunda yarar gösterdi."

Başak Denizci Guillet

Turizm ve Otel İşletmeciliği 2000

Doç. Dr. Başak Denizci Guillet, Hong Kong Politeknik Üniversitesi'nin Otel ve Turizm Yönetimi Bölümü'nde öğretim üyesi.

Dr. Guillet, yüksek lisansını Amherst'teki Massachusetts Üniversitesi'nde, doktorasını ise Pennsylvania State Üniversitesi'nde turizm yönetimi alanında tamamlamış. 2006-2007 döneminde South Carolina Üniversitesi'nde görev yapmış. Son 10 yıldır akademik hayatını Hong Kong'da sürdürüyor. Güncel çalışmaları ve verdiği dersler, turizmde finans ve kâr yönetimi üzerine. "Kâr yönetimi, en kısa tarifiyle, otellerin ve havayollarının talep ekseninde fiyatlarını nasıl değiştirdikleriyle ilgili çok eğlenceli bir konu." diyen Dr. Guillet, Tayland, Singapur ve Çin'deki kurumlara ve otel yöneticilerine bu alanda danışmanlık da veriyor.

Kariyer amacını öğrencilerin hayatlarında olumlu değişiklikler yaratabilmek olarak tanımlayan Dr. Guillet, fırsat buldukça diğer Asya ülkelerindeki turizm okullarında gönüllü dersler veriyor. "Bunu yapabilmek hayatıma anlam katıyor. Hong Kong Türk Gönüllüleri topluluğuyla Türkiye'deki çeşitli toplumsal sorumluluk projelerine katkı da sağlıyoruz." diyerek sözlerine devam eden Dr. Guillet, konuyu üniversitemize getiriyor: "Bilkent'te geçen dört senem kişisel ve profesyonel gelişim açısından çok önemliydi. Bilkent Üniversitesi, bana kendi ayaklarım üzerinde durmayı öğretti. Kendimi daha iyi tanıdım, hayattan ne istediğimi anladım. Kampüste çok aktıfım. Turizm Kulübü'nde üyelik ve başkanlık yaptım. Bahar Şenliği'nde her yıl görev aldım. Bilkent News için birkaç kez yazı yazdım. Sosyal ve akademik yaşam adına elime geçen her fırsatı değerlendirdim. Çok güzel zamanlardı."

En büyük hobisinin seyahat etmek olduğunu söyleyen Dr. Guillet, değişik kültürleri ve farklı insanları tanımanın dünyaya bakışını geliştirdiğini düşünüyor.

Endüstri Mühendisliği Bölümü 2009 mezunlarından Samet Ensar Sarı, girişimci kimliğiyle dikkat çekiyor.

Samet Ensar Sarı, dijital reklam ajansı Dekatlon'un kurucularından. Uluslararası pazarlama grubu Altavia'nın Dekatlon'a ortak olmasıyla birlikte Altavia Dekatlon'un genel müdürü olarak çalışmalarına devam ediyor. İstanbul'daki ekibiyle şirketin 35 farklı ülkedeki ofisleriyle ortak projeler geliştiriyor. Markalara bütünleşik pazarlama çözümleri sunuyor; Altavia'nın uluslararası iş modellerini Türkiye'deki perakende ve mağazacılık sektörlerine uyguluyor. Yaratıcı yapım, pazarlama iletişimi danışmanlığı, baskı yönetimi ve dijital iletişim alanlarında da hizmet verdiklerini anlatan Sarı, kariyerinin ilk adımlarını Vodafone ve TEB'de atmış.

"Şu anda çoğunluk hisselerini satmış olduğum ve ortaklığımı devam ettirdiğim Altavia grubunda Türkiye ofisinin hem yerel markaların ihtiyaçlarına yenilikçi çözümler sunmasını hem de Orta Doğu ve Orta Asya'da lider konuma gelmesini amaçlıyorum. Altavia Europe özelinde girmiş olduğum dijital yapılanma odaklı yönetim ekibinde ise dijital dünyaya yönelik çokuluslu projelerde yer almayı hedefliyorum." diyen Sarı, sözlerine Bilkent Üniversitesi'yle devam ediyor: "Üniversitem ve bölümüm hayallerime ortaklığı diyebilirim. Disiplini elden bırakmayan öğretim sistemi, işini seven, disiplinlerarası bakabilen ve öğrettiklerinin hayattaki karşılığını göstermeye çalışan hocalarımız, bugün örnek aldığım değerleri oluşturdu. Yöneyim Araştırmaları Kulübü'nde yönetim kurulu üyesiyken onlarca etkinlik ve projenin başarısına ortak oldum. Toplumsal Duyarlılık Projeleri'nde yer aldım. Bunları yaparken üniversitedeki farklı bölümlerden arkadaşlarla beraber takım çalışmasının ne anlama geldiğini gördük. Çok farklı coğrafyalardan dostlarım oldu. Bilkent, zaten bir mozaik. Girişimcilikteki cesaretimi bu geniş sosyal ve bilimsel yapının bana kazandırdıklarına borçluyum."

Türkiye Bilişim Vakfı ve Reklamcılar Derneği'nde aktif olarak görev yapan Sarı, fırsat buldukça yolculuklara çıkıyor, spor yapıyor, vizyon filmlerini takip ediyor.

Samet Ensar Sarı

Endüstri Mühendisliği 2009